

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

24 kwietnia

№ 44.

Rok 1923.

Treść: 296.	Ustawa z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn	471
297.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1923 r. o zmianie granic miasta Ostrowca w powiecie opatowskim	479
298.	Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, oraz Poczty i Telegrafów z dnia 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.	479
299.	Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw	489
300.	Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych	490
301.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1923 r. celem wykonania art. 11 i 13 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn	492
302.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Ziemi Wileńskiej przepisu o opłacie stemplowej od wyciągów z ksiąg metrykalnych.	493
303.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 marca 1923 r. w sprawie utworzenia Sądu Rozjemczego brackiego dla orzekania w sprawach Bractw górniczych z siedzibą w Katowicach	494
304.	Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 kwietnia 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych	494

296.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 24 marca 1923 r.

w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

I. Opłaty stemplowe.

Art. 1. Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych, załączona do Przepisów w przedmiocie opłat

stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 319) otrzymuje brzmienie, podane w załączniku 1 do ustawy niniejszej.

Punkt 5 § 6 powołanych Przepisów otrzymuje brzmienie następujące:

„5) dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych, jak również do komisji podatkowych oraz podania w sprawie zgromadzeń publicznych lub wykładów publicznych”.

Punkt 17 § 6 powołanych Przepisów otrzymuje brzmienie następujące:

„17) podania w postępowaniu w przedmiocie scalania gruntów, podziału wspólnot gruntowych,

likwidacji serwitutów oraz ścisłego określenia rozciągłości serwitutów, a także w sprawie nadania ziemi bezrolnym i małorolnym”.

§ 6 powołanych Przepisów uzupełnia się punktami 33 i 34 następującej treści:

„33) podania kół amatorskich o zezwolenie na urządzenie przedstawienia amatorskiego, jeśli dochód z przedstawienia jest przeznaczony na cele oświatowe i kulturalne,

34) podania o zezwolenie na uprawę tytoniu”.

W punkcie 4 § 7 powołanych Przepisów skreśla się następujące zdanie: „każda z tych instytucji winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdym podaniu (z wyjątkiem podań o legalizację) wymieniać — w miejscu, przeznaczonym do naklejania znaczków stemplowych (§ 10) — datę i liczbę owej decyzji”.

Ustęp 1 § 21 powołanych Przepisów uzupełnia się punktami 13 i 14 następującej treści:

„13) zezwolenia na urządzenie przedstawienia amatorskiego, jeśli zachodzą warunki, wymienione w punkcie 33 § 6, oraz zezwolenia na urządzenie wykładu publicznego;

14) zezwolenia na uprawę tytoniu”.

Art. 2. Opłata stemplowa od pełnomocnictw (art. 1, punkt 9 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) wynosi 15.000 mk.

Pełnomocnictwa, upoważniające jedynie do zastępstwa w postępowaniu sądowym cywilnym, należącym w pierwszej instancji do zakresu sądu powiatowego lub sądu pokoju, jak również pełnomocnictwa do prowadzenia jednej określonej sprawy w sądach ogólnych, podlegają opłacie w wysokości 5.000 mk.

Pełnomocnictwa, udzielane sekretarzom pracowniczych związków zawodowych, upoważniające do zastępstw wobec sądów przemysłowych, powiatowych lub sądów pokoju, nie podlegają opłacie stemplowej.

Pełnomocnictwa, upoważniające do odbioru przesyłek pocztowych lub telegramów, są wolne od opłaty.

Art. 3. Opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych (art. 2, punkt 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) podwyższa się na 3.000 mk.

Art. 4. Opłatę stemplową od kart do gry (art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) podwyższa się na 2.000 mk.

Art. 5. Opłata stemplowa od kolejowego listu przewozowego wynosi:

- a) co do przesyłek całowagonowych 10.000 mk.;
- b) co do przesyłek półwagonowych 5.000 mk.;
- c) co do przesyłek pojedynczych 500 mk.

Opłacie stemplowej w tej samej kwocie podlega również każdy arkusz dodatkowy. Wtórnik nie podlega opłacie.

Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których zamiast listu przewozowego sporządza się innego rodzaju dokument, przeznaczony do towarzyszenia przesyłce kolejowej.

List przewozowy, stwierdzający zawarcie umowy o przewóz nie z przedsiębiorstwem kolejowym, ale z przewoźnikiem innego rodzaju, podlega opłacie stemplowej w wysokości 1.000 mk.

Dokumenty, posiadające charakter listu przewozowego, a stwierdzające zawarcie umowy o przewóz z instytucją pocztową, nie podlegają opłacie.

Art. 6. Kwit bagażowy na bagaż lub na przesyłkę nadzwyczajną, oraz dokumenty, zastępujące go, z wyjątkiem wydanych przez instytucję pocztową — podlegają opłacie w wysokości 500 mk. Bilety na przewóz mleka opłacie nie podlegają.

Art. 7. O ile w art. 5 i 6 nie postanowiono inaczej, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe w przedmiocie opłat stemplowych, kwitów bagażowych i dokumentów przewozowych, zastępujących tamte.

Art. 8. Stałe opłaty stemplowe, nie wymienione w poprzednich artykułach, o ile obecnie na mocy art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) wynoszą 20 mk., podwyższa się na 1.500 mk.

Art. 9. Art. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, przewidzianych w przepisach ustawowych o opłatach stemplowych (należnościach), w szczególności też w ustawie niemieckiej z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. R. niem. str. 779) o podatku od obrotu, podwyższa się na 1.500.000 mk.”.

Art. 10. Stawki, wymienione w art. 1 do 9 niniejszej ustawy, ulegać będą co kwartał, począwszy od trzeciego kwartału 1923 r., podwyżce lub niższe w tym stosunku, w jakim przeciętna cen hurtowych w styczniu 1923 r. będzie pozostawała do przeciętnej cen hurtowych w drugim miesiącu drugiego kwartału 1923 r., względnie kwartałów następnych.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, w postaci liczby całej lub liczby mieszanej z jednym najwyższym znakiem dziesiętnym ustala Minister Skarbu w miesiącach: marcu, czerwcu, wrześniu i grudniu, począwszy od czerwca 1923 r., na podstawie dat, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik ten oraz obliczone na jego podstawie i odpowiednio zaokrąglone cyfry stawek winny być ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nie później niż na ośm dni przed pierwszym dniem tego kwartału kalendarzowego, w którym mają obowiązywać.

Zastosowanie postanowień artykułu niniejszego do opłaty stemplowej od kart do gry (art. 4) pozostawia się uznaniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do podwyższania sumy, wymienionej w ustępie 2 art. 5 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315).

Art. 12. Jeśli w czasie między dniem, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty stempłowej, a dokonaniem urzędowego wymiaru tej opłaty — pierwotnego lub dodatkowego — zostało wydane rozporządzenie, przewidziane w ustępie 2 art. 10 niniejszej ustawy, to władza, wymierzająca opłatę, zastosuje przy tym wymiarze wykładnik, ustalony w owym rozporządzeniu. W tym celu władza wymierzająca, obliczywszy kwotę, która się należała w dniu powstania obowiązku uiszczenia opłaty, podwyższy lub obniży tę kwotę, mnożąc ją przez wykładnik podwyżki (art. 10), względnie zniżki. Przytem należy uwzględnić odpowiednio kwoty już poprzednio wymierzone lub uiszczone bez urzędowego wymiaru.

Kwota opłaty, ustalona w sposób powyższy, służy również za podstawę obliczenia kary pieniężnej, o ile ustawa przewiduje taką karę jako wielokrotność opłaty pojedynczej.

Postanowienia artykułu niniejszego dotyczą nie tylko opłat, wymienionych w art. 1 do 9, lecz mają zastosowanie do opłat stempłowych (należności stempłowych i bezpośrednich) wszelkiego rodzaju.

Art. 13. Jeśli kwota opłaty pojedynczej, obliczona według przepisów dotychczasowych, które pozostają w mocy, lub według art. 12 ustawy niniejszej, nie jest podzielna przez 100 mk., to zaokrągla się ją wzwyż do pełnej setki.

Art. 14. Art. 12 i 13 stosują się odpowiednio w przypadkach, w których obowiązek uiszczenia opłaty powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a wymiar — pierwotny lub dodatkowy — (art. 12) będzie dokonany dopiero po owym dniu.

Dla okresu, kończącego się w dniu 30 czerwca 1923 r., ustanawia się mnożniki następujące:

Liczba	Oznaczenie okresu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty	Mnożnik
I	do końca 1919 r.	150
II	kwartał pierwszy 1920 r.	132
III	„ drugi „	80
IV	„ trzeci „	60
V	„ czwarty „	40
VI	„ pierwszy 1921 r.	22
VII	„ drugi „	20
VIII	„ trzeci „	11
IX	„ czwarty „	7,4
X	„ pierwszy 1922 r.	7,2
XI	„ drugi „	5,5
XII	„ trzeci „	3,8
XIII	„ czwarty „	1,8
XIV	od dnia 1 stycznia 1923 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy	1

Art. 15. Uchyla się: ustęp 2 art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. № 88 poz. 478); punkty 3, 4 i 5 art. 2 oraz ustęp 1 art. 5 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), jak również §§ 62 do 71 i pozycję taryfową 8 niemieckiej

ustawy o opłatach stempłowych (według tekstu z 1918 r.).

II. Opodatkowanie spadków i darowizn.

Art. 16. Art. 2 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatku nie pobiera się, gdy czysta wartość otrzymanego majątku nie przewyższa: a) 12.000.000 mk., o ile majątek przechodzi na małżonka lub zstępny; b) 4.000.000 mk., o ile majątek przechodzi na osobę, wymienioną w pozycji 5 załączonej taryfy; c) 600.000 mk., o ile przechodzi na osoby, wymienione w pozycjach 2, 3, 4 lub 6.

Również nie podlegają podatkowi: sprzęty pokojowe i kuchenne, pościel, odzież i bielizna, przeznaczone do użytku w gospodarstwie domowym spadkodawcy lub darującego, a przechodzące na małżonka lub krewnego w linii prostej, jeśli wartość ich nie przewyższa 6.000.000 mk.

Art. 17. Taryfa opodatkowania spadków i darowizn (załącznik do art. 2 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. Dz. U. R. P. № 33 poz. 263) otrzymuje brzmienie, podane w załączniku 2 do ustawy niniejszej.

Ustęp 2 art. 3 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) nie ma zastosowania do poz. 2, 3, 4, 5 i 6 taryfy opodatkowania spadków i darowizn. W wypadkach tych podatek należy wymierzyć w ten sposób, aby z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku nie mniej, niż zostaje z najwyższej kwoty bezpośrednio poprzedzającego stopnia wartości po potrąceniu podatku, przypadającego na ten stopień. O ileby z sumy, która służy za podstawę wymiaru, pozostało po potrąceniu podatku mniej, niż wynosi kwota, zwolniona od podatku w myśl art. 16, wymierza się podatek tylko w wysokości nadwyżki podstawy wymiaru ponad kwotę zwolnioną.

Przepis art. 13 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do podatków: spadkowego i od darowizn.

Art. 18. Sumę grzywien, przewidzianych w art. 22 i 45 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299), względnie w art. 4 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 263), podwyższa się do 1.500.000 mk.

Przepis powyższy będzie stosowany do naruszeń przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn, jeśli naruszenie zaszło po wejściu w życie niniejszego artykułu — bez względu na datę otwarcia spadku, albo zdziałania czynności prawnej, podlegającej podatkowi spadkowemu lub od darowizn.

Art. 19. Jeśli przeciętna cen hurtowych, ustalona celem obliczenia wykładnika, przewidzianego w art. 10, przewyższa przynajmniej o 30% przeciętną cenę, przyjętą za podstawę ułożenia taryfy obowiązującej, lub jest przynajmniej o 30% niższa, to Minister Skarbu w rozporządzeniu, wydanym w myśl art. 10, ustali taryfę opodatkowania spadków i darowizn, mnożąc granice czystej wartości, podane w załączonej taryfie dla oznaczenia stopy procenta-

wej podatku, przez wykładnik i zaokrąglając obliczone w ten sposób cyfry wzwyż na kwoty podzielne przez 100.000 mk. Do taryfy na trzeci kwartał 1923 r. stosuje się przepis powyższy w ten sposób, że przeciętną za maj 1923 r. porówna się z przeciętną za styczeń tegoż roku.

Taryfa, w ten sposób ustalona, obowiązywać będzie od pierwszego dnia kwartału następnego.

Przepisy powyższe stosowane będą odpowiednio do kwot, wymienionych w art. 16 ustawy niniejszej.

Do grzywien zaś, wymienionych w art. 18, stosuje się odpowiednio art. 10 ustawy niniejszej.

Art. 20. Celem wymierzenia podatku spadkowego lub od darowizny władza skarbową ustala szacunek przedmiotów spadkowych lub darowanych według ich stanu w dniu otwarcia spadku lub zdziałania czynności prawnej między żyjącymi, podlegającej podatkowi, a według wartości w czasie, w którym władza skarbową ustala szacunek; w razie zaś wcześniejszej sprzedaży przedmiotu spadkowego lub darowanego — według wartości w czasie sprzedaży.

Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do długów i ciężarów.

Podatek spadkowy lub od darowizny wymierza się według taryfy, obowiązującej w czasie ustalenia szacunku. Co do uwzględnienia kwot, już poprzednio wymierzonych przez władzę skarbową lub uiszczonych bez takiego wymiaru, stosuje się odpowiednio art. 12.

Art. 21. Art. 16, 17 i 20 niniejszej ustawy będą stosowane we wszystkich przypadkach, w których do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy nie dokonano wymiaru podatku.

Art. 22. Za podstawę obliczenia grzywiny, przewidzianej w art. 21 ustawy z dnia 29 maja 1920 roku (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299), należy przyjąć podatek, ustalony w myśl art. 20 niniejszej ustawy.

Art. 23. W razie zezwolenia bądź na odroczenie płatności podatku spadkowego lub od darowizny, bądź na uiszczenie ratami (art. 20 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. Dz. U. R. P. № 49 poz. 299 w brzmieniu, ustalonym w art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. Dz. U. R. P. № 33 poz. 263) ustali się kwotę, przypadającą do uiszczenia w myśl takiego zezwolenia, stosując odpowiednio art. 12 i 13 ustawy niniejszej, jeśli w czasie między normalnym ustawowym terminem płatności a ustanowionym w zezwoleniu, lub dniem uiszczenia wcześniejszego — wydane zostało rozporządzenie, przewidziane w ustępie 2 art. 10 niniejszej ustawy.

Przepis powyższy stosuje się również do należności od spadków i darowizn, których płatność lub wymiar ulega odroczeniu na mocy §§ 21 lub 38 austriackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (aust. Dz. U. № 278).

Art. 24. W razie zezwolenia bądź na odroczenie płatności podatku spadkowego lub od darowizny, bądź na uiszczenie ratami (art. 20 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. Dz. U. R. P. № 49, poz. 299 w brzmieniu, ustalonym w art. 3 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. Dz. U. R. P. № 33 poz. 263) przelicza się zaległość celem obliczenia odsetek za odroczenie w wysokości $\frac{1}{2}\%$ (art. 20 powołanej ustawy z dnia 29 maja 1920 r.) według wykładnika, ustalonego w myśl art. 23 ustawy niniejszej.

Art. 25. Art. 23 i 24 będą stosowane w przypadkach, w których zezwolenie na odroczenie płatności, albo na uiszczenie ratami nastąpi po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

W przypadkach odroczenia wymiaru, przewidzianych w §§ 21 lub 38 austriackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (aust. Dz. Ust. № 278), artykuły 23 i 24 niniejszej ustawy będą stosowane w razie powstania obowiązku uiszczenia należności po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Art. 26. Uchyla się art. 9 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299).

III. Postanowienia końcowe.

Art. 27. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 28. Artykuły 1 do 9 oraz 18 niniejszej ustawy wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu. Pozycja 12 taryfy opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych (załącznik 1) będzie jednak stosowana od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy do wszystkich spraw zmiany nazwiska, w dniu tym jeszcze nie załatwionych prawomocnie.

Wszystkie inne postanowienia niniejszej ustawy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: W. Sikorski

Minister Skarbu: W. Grabski

Załącznik 1 do art. 1 ustawy
z dn. 24.III 1923 r. poz. 296.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty	4 U W A G I
		m a r e k	
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. Dz. Ust. R. P. № 31 poz. 178)	250.000	1. Do pozycji 1 do 9: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 3.000 mk.; przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8 opłata od arkuszy następnych wynosi po 500 mk. Takiej samej opłacie po 3.000 mk., względnie 500 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm.² Niecały arkusz liczy się za cały. 2. Do pozycji 3. Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 319), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9. 3. Do pozycji 4: Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	250.000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	250.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	50.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	50.000	

1	2	3	4
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty marek	U W A G I
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	35.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 7, w wypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi	1.000.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	250.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 100.000 mk.	1.000	
	b) przewyższa 100.000 mk., a nie przekracza 1.000.000 mk.	3.000	
	c) przewyższa 1.000.000 mk.	15.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8 — z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 319)	15.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punktach a, b, pozycji 8	500 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju	3000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA: Świadczenia urzędowe.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty	4 U W A G I
		m a r e k	
11	Akta nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r. Dz. U. R. P. № 52 poz. 320)	350.000	1. Do pozycji 11: Władza nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od tej opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. 2. Do pozycji 12: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. 3. Do pozycji 13: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175). Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które, zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 21 punkt 10 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r. Dz. U. R. P. № 38 poz. 319), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20. 4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3500 cm².
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	5,000.000	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	1,500.000	
13	Świadectwa, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego — albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	250.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie. . .	50.000	
14	Świadectwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	35.000	
15	Świadectwa, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	5,000.000	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny)	7.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie	7.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem .	3.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	

1	2	3	4
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty m a r e k	U W A G I
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie.	2.000 co do każdego podpisu. 5.000 za wszystkie podpisy.	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadczenia, niewymienione pod pozycjami 11 do 19.	15.000 od arkusza pierwszego i 3.000 od każdego arkusza nast.	

Załącznik 2 do art. 17 ustawy
z dn. 24.III 1923 r. poz. 296.

Taryfa opodatkowania spadków i darowizn.

Pozycja	Określenie podatnika według jego znamion osobistych, w szczególności według jego stosunku do spadkodawcy lub darującego	Czysta wartość otrzymanego majątku w markach polskich														
		do 600 tysięcy	ponad 600 tysięcy do 2 milionów	ponad 2 mil. do 3 mil.	ponad 3 mil. do 6 mil.	ponad 6 mil. do 12 mil.	ponad 12 mil. do 24 mil.	ponad 24 mil. do 48 mil.	ponad 48 mil. do 90 mil.	ponad 90 mil. do 150 mil.	ponad 150 mil. do 240 mil.	ponad 240 mil. do 360 mil.	ponad 360 mil. do 480 mil.	ponad 480 mil. do 600 mil.	ponad 600 mil. do 1 miljarda	ponad 1 miljard
		Podatek wymierza się według niżej podanej stopy procentowej														
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
1	Małżonek. Zstępny	—	—	—	—	—	3	4	5	6	8	10	12	14	17	25
2	Wstępny. Przepisobiony. Zięć lub synowa	—	3	4	5	6	7	8	10	12	15	18	21	25	25	25
3	Rodzeństwo rodzone lub przyrodnie. Dzieci rodzeństwa. Pasierb	—	4	6	8	11	14	17	20	23	26	29	32	36	36	36
4	Krewni do 4 stopnia, wyżej nie wymienieni (rodzeństwo rodziców, rodzeństwo dziadków, wnukowie rodzeństwa, rodzeństwo stryjeczne lub cioteczne)	—	7	9	11	14	17	20	24	28	32	36	40	45	45	45
5	Fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny, mające siedzibę w Państwie Polskim — co do majątku, otrzymanego na podstawie rozporządzenia ostatniej woli lub darowizny na cele dobroczynne, nauki lub nauczania	—	—	—	3*)	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6	Inni	—	10	14	18	22	26	30	35	40	45	50	55	60	60	60

*) Stawkę tę stosuje się tylko do majątków, wynoszących ponad 4.000.000 mk. (art. 16, punkt b).